

Mazais almanahs “10 par rakstīšanu”

3.c

4.b

4.a

1.c, 1.a

UV
2016

“Balta, balta saitīte, melns, melns maisiņš.

Pārtrūkst saitīte, saplīst maisiņš, izlec princese, mākoņos kāpēja”

Kas tā ir? Kurš gan to nezina? Nu , protams, garā pupa, augšup kāpēja, debesīs aicinātāja. Pa to var uzkāpt no pazemes līdz debesu dārziem, bet tikai tas, kam sirsniņa tīra un dūša liela un kurš grib dvēselē augt. Un te nu mēs esam visi kopā, lai turpinātu augt.

Katram no mums bērībā bija mīļākā grāmata, pasaka, stāsts, dzejoliņis. Katra atmiņā palikuši tēli, kas mūsos vienmēr raisīs atmiņas par dzīves rītu, un šo sajūtu radītais siltums palīdzēs mums grūtajos brīžos, palīdzēs atcerēties to, kas mēs esam. Tieši tādas sajūtas rodas, lasot to, ko jūs visi esat uzrakstījuši.

Bet katrs mēs pasauli mācāmies no jauna. Arī jūs – šeit un tagad!

Arī šis almanahs ir vesela izjūtu pasaule, kur “augšā aiz mākoņiem neredzami Dievi dzied”, kur saules zaķīši dejo, “bet vakarā, kad sāk jau tumst, saules zaķi bez mums skumst”, kur “dzīvot tik labi, ja saulīte spīd” un “labi ir zināt, kur brīnums mīt”, kur “saulīte uzzied debesīs”, “kur eju uz skolu ar lielu prieku”, kur “ziedi krāšņo pasauli” un “smaids man spožs kā zelts”, kur nāk pirmā atskārsme par to, ka “īstais brīnums slēpjas tevī, nu tavā dvēselē!”

Te “barikāžu saules gaisma atspīd ugunskura liesmā” un Tu mācies teikt pateicības vārdus, jo tā ir vienīgā valūta pasaulē ar nemainīgu kursu”. Prasme pateikties ir viena no spēcīgākajām laimes sajūtas radītājām, un jūs to tverat, pateicoties tiem, kas aizstāvēja Latviju. “Es arī būtu aizstāvējis Latviju, bet tad es vēl nebiju dzimis” un “jūtos lepnas, ka man ir iespēja izteikt savas domas par 1991.gada notikumiem, jo “es ceru, ka nebūs vairs jāceļ barikādes”..., “es novēlu Latvijai, lai tā vienmēr būtu tīra un sakopta, lai nepazustu mūsu valoda, lai cilvēki mīlētu un cienītu savu dzimteni Latviju”!

Un tāpēc, kad svētkos- gan valsts , gan ģimenes, atkal mājas logā iedega svecīte, notiek brīnumainas lietas, tā palīdz atrast kādu mīļu radībiņu, tā kļūst maģiska Toda un Tima mājoklītī, tumšajā rudens un ziemas laikā tā kādās mājās kļūst par ļoti biežu ciemiņu, ir mājas, kurās svecīte ir svēta, jo “sveces liesmiņā ir svecītes sirds, un tā silda mūs”...

...un aizved mūs pasakā, tur, kur dzīvo zaķēns Ziediņš, māmiņa un

meitiņa, brālītis un māsiņa, pīlīte Pēkšķīte un skopā saimniece, kaķenīte Mīce, pat princeses Vijolīte un Drošsirde, Kaziņa un Vilciņš un vēl citas jaukas būtnes. Dodies tām līdz pa pasaku takām!

*Ieklausies pasakā, dzejolī, stāstā, tie palīdz augt dvēselē gudram,
gaišam, vērīgam cilvēkam un palīdz uzkāpt pa garo pupu līdz debesu vārtiem!
Rakstiet, lai dzejoļiem un pasakām neapstājas sirds!*

Sk.Anta

3.c
klase

Reinis Moženaitis
3.c klase

Mārīte

Saule, saule, saulīte
Mana mazā mārīte
Re, kur viena mārīte!
Es spēlēšu lielās bungas,
Bet tu lielās koka rungās

Tomass Fiļipovs
3.c klase

Debesis dzied

Tur augšā aiz mākoņiem
Neredzami Dievi, kuri dzied,
Bet mēs nedzirdam tos.
Viņi valda pār pasauli,
Lai nenotiek trācis.
Un Dievi radās, kur sapnis.

Tīna Biraua

3.c klase

Kur tu paliki?

Saules stari krīt uz griestiem,
 Griestos atspīd saules zaķis.
 Bērni ķer un spēlējas,
 Skaita saules zaķīšus.
 Bet kad vakarā jau tumst,
 Saules zaķi bez mums skumst.
 Un vairs nav ko darīt mums.

Kristers Cirpons

3.c klase

Vasara

Vasara jau
Drīz būs klāt,
Saules zaķītis lēkāt sāk.
Vilksim drēbes,
Ārā iesim
Un pie viena spēlēs skriesim.

Prieki galā, prieki malā
Vasariņa aizgājusi.

Rūdolfš Pakalns
3.c klase

Vasaras prieki

Vasariņa, vasariņa,
Cik tu skaista esi!
Patīc man un patīc sev,
Es aiz priekiem stāstu.
Es tev smaidu dāvāju,
Bet tu dāvā prieku.
Man tas ļoti patīk gan,
Jo priecāties ir jautri!

Ieva Anuševica
3.c klase

Saulainā dienā

Saulainas dienas ir siltas un jaukas,
Saulainas dienas pasmaidīt ļaus.
Atlidos domās – ak, vai, ak, vai!
Dzīve ir koša, koša jo koša!
Ir dzīvot tik labi,
Ja saulīte spīd.
Labi ir zināt,
Brīnums kur mīt

Arta Pole
3.c klase

Putniņš

Saules putniņ, tu tik jauks!
Es ar Tevi spēlējos.
Tu man esi dārgumiņš,
Kuru es glabāju.
Tu no manis aizlidoji,
Es par tevi uztraucos.
Pēkšņi tu man atlidoji,
Un es ļoti priecājos!

Pēteris Kasparovičs

3.c klase

Dieva ticība

Dieva ticība ļoti svēta,
Dieva ticību nevar pārkāpt.
Citādi eņģelis darīs pāri
Ne jau ļoti, bet runās rāmi.
Nedari pāri eņģelim,
Nedari pāri Dievam.

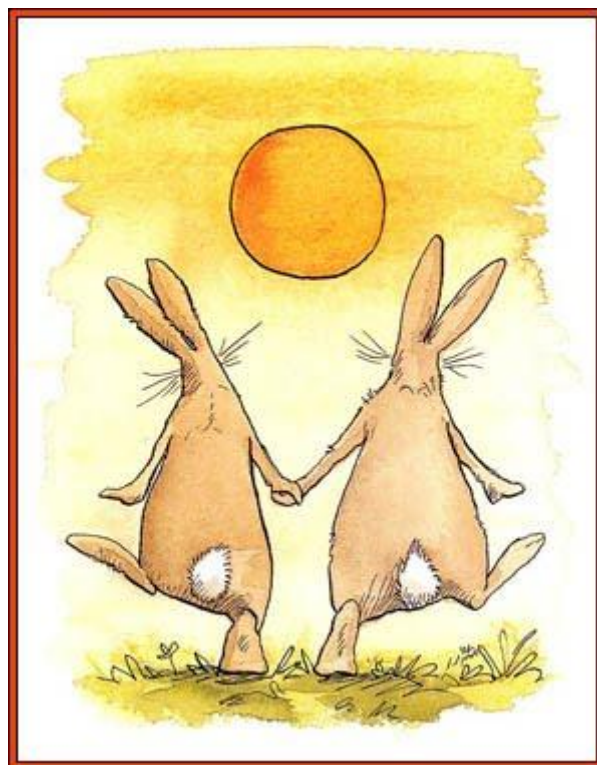

Tomass Ivaško
3.c klase

Saules zaķis

Spēlējās mājā-
Pēkšņi ieraugu
Saules zaķi!
Un mēģinu to noķert,
Bet nesanāk.
Pēkšņi ieraugu
Savu draugu!
Un viņš māj.
Nu mēs abi
Iesim spēlēties
Ar saules zaķīšiem.

Henrijs Gustavs Magons
3.c klase

Kur slēpjas brīnums?

Kur tas brīnums saldaiss slēpjas?
Brīnumsvēcītē? Nu nē!
Kur tad brīnums saldaiss slēpjas?
Zinu, zinu! Zinu, zinu!
Īstais brīnums slēpjas tevī,
Nu tavā dvēselē!
Sākumā es zināju to
Tikai neteicu tev neko.

Justīne Zača
3.c klase

Mīļā saule

Šī jaukā, mīļā saulīte-
Tā uzzied debesīs.
Kā draudzene, kas sildīt prot,
Tā uzsmaida ik dienu mums.
Tu vajadzīga esi mums!
Es esmu ar Tevi, tu ar mani-
Mēs vajadzīgas viena otrai.

Tu jaukā, mīļā saulīte
Kā māsa mana esi tu!
Tu sildi, kad auksti
Un žēlo, kas skumji.
Tu esi vajadzīga man!

Karīna Anna Kārklīņa
3.c klase

Mazais prieciņš

Es eju uz skolu ar lielu prieku,
Putniņi čivina, draudziņi smīdina-
Viss ir tik jauks!
Bet kāpēc no skolas jābrauc ir prom?
Šodien es nebraukšu – tā tik būs diena!
Svinēšu svētkus, svinēšu visu!
Bet mamma saka – jābrauc būs tomēr.
Kāpēc, māmiņ, man jābrauc prom?
Man šodien mazais prieciņš būs.
Bet ne jau vienmēr mamma var,-
Būs vien jābrauc pēcpusdienā.

Elīza Briede
3.c klase

Ziedi plaukst un plaukst

Pavasaris atnācis,
Ziedi plaukst un plaukst.
Smaids man prieku atnesis,
Priecājos es daudz.
Ziedi krāšņo pasauli.
Smaids man spožs kā zelts.

Uz skolu ejot

No rīta es ceļos,
Uz skolu es veļos.
Nonāku skolā,
Satieku draugus.
Vai, cik es priecīga!
Vai, cik es jautra!
Skolotāja pa kāpnēm nāk,
Bērni sveicināties sāk.
Un tad stundas var jau sākties.
Vai, cik jauki skolā iet!

Līna Leimane
3.c klase

Smaids

Smaidu es un smaidi tu,
Smaida visa pasaule!

Eju pa ielu un man pretī nāk
Cilvēks!
Viņš smaida kā maza, mīlīga puķīte.
Eju pa mežu, man pretī nāk
Vāvere!

Tā smaida ar tik siltu smaidu
Es nevaru pretoties un smaidu tai pretī.
Izeju ārā un apguļos zālienā.
Un nu es saprotu:
Ja visi tā smaida, to nevar izmainīt
Jo pasaule radīta, lai smaids tajā mīt!

Mārtiņš Inzulis
3.c klase

Vasara

Dārzā bērni spēlējas.
Vai, cik jautri ir!
Pieaugušie cilvēki
Galvas izvēdina.
Daudzi bērni prasa mammai,
Vai drīkst peldēties?
Mammas stāda puķītes,
Jo ļoti patīk tās.
Cilvēkos ir prieks,
Ko vasara atnesusi

A decorative card with a cream-colored background and a scalloped edge, set against a yellow and white diamond-patterned background. The card features a red line drawing of a peacock on the left and a vertical border of red daisies on the right. A red and white striped ribbon is tied in a bow at the bottom right corner.

4.b
klase

Rendijs Mikus Asnis

4.b klase

Sveicināti, cīnītāji!

Mani sauc Rendijs. Es mācos 4.b klasē Ulbrokas vidusskolā. Es dzīvoju Jauncekulē, tas ir Salaspils novadā. Es pa televizoru redzēju, kā Barikādes izskatās.

Mēs pateicamies par to, ka Jūs aizstāvējāt Latviju. Es arī būtu aizstāvējis Latviju, bet es tad vēl nebiju dzimis. Vai Jums bija grūti? Es redzēju mūsu skolas muzejā, kas bija galvenās vajadzīgās lietas aizstāvjiem. Tur bija radio un telefons. Muzejā arī bija koka vāle, ar ko cilvēks varētu aizstāvēties. Manai mammai tolaik bija 10 vai 11 gadi un tētim 10 gadi, tāpēc viņi nepiedalījās Barikādēs. Es arī jūtu līdztiem, kas piedalījās Barikādēs. Jūs bijāt ļoti drosmīgi, lai aizstāvētu Latviju. Netālu no mūsu skolas arī bija Barikādes.

Es Jums pateicos, ka Jūs aizstāvējāt Latviju. Jūs bijāt ļoti drosmīgi un ļoti patriotiski priekš Latvijas.

Ar cieņu -

30.01.2016.

Rendijs

Roberts Aunkrogers

4.b klase

Sveiki, cīnītāji!

Mani sauc Roberts. Es dzīvoju
Vālodzēs, bet mācos Ulbrokas vidusskolā. Es zinu par Barikāžu notikumiem.

Zinu par daudziem šausmīgiem atgadījumiem. Barikāžu laika izsludināts ziemā visā Latvijā. Man nepatīktu atrasties Barikādēs, jo daudzi cilvēki tika nogalināti. Es domāju, ka šodien cilvēki nebūtu tik drosmīgi, lai atkal ietu uz Barikādēm. Mums ir paveicies, ka daudzi ļaudis tolaik bija gatavi atdot dzīvību, lai izglābtu Latviju. Lai arī mūsdienās Latvijai ir ieroči, tas nenožīmē, ka mēs varam nedomāt par Barikādēm.

Es uzskatu, ka Latvijā dzīvo labi cilvēki.

Ar cieņu un mīlestību -

31.01.2016.

Roberts

SVEIKI, BARIKĀŽU DALĪBNIEKI!

Mani sauc Milāna. Es mācos Ulbrokas vidusskolā. Es eju 4. klasē.

Novada vēstures muzejā daudz ko uzzināju par Barikādēm.

Man stāstīja, ka Barikāžu laikā no smilšu maisiem cēla sienu, lai lodes netrāpa cilvēkam. Naktīs notika apšaudes, kurās cieta cilvēki. Jūs aizsargājāt televīzijas torni, lai svešie neiebruktu un visi iedzīvotāji saņemtu ziņas. Barikādēs mūsu dižajiem aizstāvjiem bija radio, pa kuru viņi klausījās jaunumus. Barikāžu dalībnieki ņēma balķus, metāla gabalus, lai sevi un citus aizstāvētu. Latvijas iedzīvotāji darīja, ko varēja, lai Latviju dabūtu brīvu no svešiniekiem.

Šogad Doma laukumā dedzināja lielu ugunsgrēku, lai atcerētos mūsu godprātīgos aizstāvjus. Es domāju, ka ļaudis, kuri aizstāvēja Latviju, ir lieli malači, stipri un godprātīgi. Ja es tajā laikā būtu bijusi liela, es būtu nobijusies, jo es nevarētu zināt, kas notiks apšaudes laikā. Es priecājos par mūsu varonīgajiem ļaudīm un vēlos, lai vairāk Barikāžu nebūtu. Es atbalstītu Jūs, jo Jūs centāties no visa spēka un sirds mūs pasargāt.

Labu Jums veselību!

31.01.2016.

Milāna

Adelīna Daukste

4.b klase

Labdien, Barikāžu dalībnieki!

Mani sauc Adelīna. Es mācos ceturtajā klasē Ulbrokas vidusskolā. Zinu par notikumu Barikādes. Paldies, ka aizstāvējāt valsti. Jūs ziedoņāt savu laiku un pat dzīvību par brīvu Latviju.

Es zinu, ka Barikādes notika 1991. gada janvārī. Zinu to, ka daudzi ceļi uz Rīgu bija barikādēti. Cilvēki sēdēja pie uguns kuriem dienu un nakti. Operatori notikumus filmēja, lai varētu pa televīziju redzēt, kas notiek. Jūs turējāt visu laiku ieslēgtus radio, lai dzirdētu informāciju. Jums par notikumiem ziņoja televīzija un radio. Es zinu, ka aizsargājamie objekti bija radio māja, televīzijas māja un Augstākā Padome. Tagad tā saucas Saeima. Mani tuvinieki arī piedalījās Barikādēs. Barikādēs piedalījās vecmamma un krustmāte, kuras saņēma Atzinības zīmi par palīdzību ievainoto dalībnieku ārstēšanā. Vēl no ģimenes piedalījās mamma un vectēvs, viņi sēdēja pie uguns kuriem un atbalstīja.

Es Jums novēlu laimi, lielu veselību un stiprumu, kā arī neatlaidību.

Ar cieņu -

Adelīna

31.01.2016.

Ralfs Derevcovs

4.b klase

Cīnītāji!

Mani sauc Ralfs. Es dzīvoju Rīgā, bet mācos Ulbrokas vidusskolā. Es pajautāju vecākiem, kas notika barikādēs, un viņi man pastāstīja.

Jūs bijāt stipri, gudri, bezbailīgi. Vai Jums tomēr nebija mazliet bail? Man prieks, ka Jūs aizstāvējāt mūsu mīļo Latviju un neapstājāties. Lai to izdarītu, Jums vajadzēja lielu drosmi un ticību. Es ceru, ka nekas tāds nekad vairs neatkārtosies un mēs paliksim vienmēr brīvi.

Es pateicos, ka izglābāt mūsu Latviju! Latvija ar Jūsu palīdzību kļuva brīva.

Palieciēt sveiki, varoņi!

2016.gada 30.janvārī.

Ralfs

Sintija Grase

4.b klase

Sveicināti,
cienījamie Barikāžu dalībnieki!

Mani sauc Sintija. Man ir 10 gadi. Es dzīvoju Ulbrokā un mācos Ulbrokas vidusskolas 4.b klasē.

Nesen mēs ar klasi bijām ekskursijā. Tajā mums stāstīja par Barikādēm. Es uzzināju daudz jauna un interesanta. Bet man radās daži jautājumi, kurus es gribētu Jums uzdot.

Vai Jums nebija bail iet un piedalīties Barikādēs? Es zinu, ka man būtu bail. Ko tajā laikā darīja Jūsu ģimenes? Es domāju, ka ļoti uztraucās par Jums. Kas ar Jums notika pēc tam, un ar ko Jūs nodarbojaties tagad? Vēl es gribētu uzzināt, vai Jūs piedalīties Barikāžu piemiņas dienu pasākumos? Vai Jums palika paziņas un draugi no Barikāžu laika?

Novēlu Jums labu veselību, un lai viss ir labi Jūsu dzīvē!

Ar cieņu -

26.01.2016.g.

Sintija

Sveiki, cīnītāji!

Es esmu Asnāte un rakstu, lai pateiktos. Es eju ceturtajā klasē un mācos Ulbrokas vidusskolā, bet dzīvoju Ulbrokā. Es daudz zinu par Barikādēm, tādēļ vēlos Jums ko pasacīt.

Barikādes esot bijis briesmīgs laiks. Visi notikumi Viļņā bija briesmīgi, un mēs neviens negribējām, lai tas notiek arī Latvijā. Bet Jūs visi gājāt un Jums bija vienalga, kas ar Jums notiks. Jūs domājāt par savu bērnu un valsts nākotni. Ja man būtu jāpiedalās Barikādēs, es baidītos, jo domāt, ka jebkurā brīdī tevis var nebūt, ir briesmīgi. Par laimi es vēl nebiju piedzimusi, un šis šausmīgais laika posms man nebija jāpiedzīvo. Bet es zinu, ka mana ģimene ir piedalījies Barikādēs. Mana ome Rīgā palīdzēja gatavot sviestmaizes un tēju. Mans opis Ulbrokā, kur šobrīd ir Barikāžu piemiņas akmens, stāvēja un sargāja mūsu Latviju. Mana mamma un krustmāte tobrīd bija mazas meitenes, tādēļ viņas palika mājās.

Arī mūsu skolā pieminēja Barikādes. Mūsu skolas skolotājas ar asarām acīs atcerējās šos notikumus un dalījās ar mums. Kamēr skolotājas stāstīja par Barikādēm, uz ekrāna gāja filma par Barikādēm. Šī filma nebija jauka. Tajā bija kadri ar cilvēku traumām un pat apšaudi.

Es nezinu, kāda bija īstā sajūta, atrodoties tur. Vienīgais, ko nojaušu, ir tas, ka tā nebija patīkama. Paldies Jums, ka aizstāvējāt mūsu zemi no ļauniem cilvēkiem !

Jūs esat varoņi !

Pateicoties Jums, esam brīva valsts !

01.02.2016.

Asnāte

Emīls Jākobsons

4.b klase

Sveiki, Barikāžu dalībnieki!

Mani sauc Emīls. Es dzīvoju Rīgā, bet mācos Ulbrokas vidusskolā ceturtajā klasē.

Es zinu daudz par Barikādēm. Zinu, ka Jūs aizstāvējāt Latviju. Jūs to darījāt līdz pēdējam un brīvprātīgi. Es Jums par to pateicos. Ja Jūsu nebūtu bijis, es nezinu, kā būtu. Paldies par Latvijas sargāšanu!

Man ir daži jautājumi. Kā bija sēdēt ārā pie ugunskura dienu un nakti? Kā bija atrasties tur bez ģimenes? Vai Jums neuzbruka? Vai nebaidījāties par savu dzīvību? Vai nenosalāt?

Es esmu bijis arī skolas muzejā un redzēju koka vāli bruģi un citas ar Barikādēm saistītas lietas.

Ar sveicienu - Emīls

2016. gada 28. janvāris.

Kārlis Jaunpetrovičs

4.b klase

Sveiki, Barikāžu dalībnieki!

Mani sauc Kārlis. Es mācos ceturtajā klasē Ulbrokas vidusskolā. Es par Barikāžu laiku uzzināju no vecākiem, televīzijas un skolā.

Jūs bijāt ļoti drosmīgi un patriotiski, jo Jūs aizstāvējāt savu dzimteni. Jums noteikti nebija viegli atstāt savas ģimenes un doties uz Barikādēm, jo nevarēja zināt, kas var notikt. Vai Jums tiešām nemaz nebija bail doties uz Barikādēm? Mana mamma stāstīja, ka Jūs bijāt ne tikai drosmīgi, bet arī draudzīgi. Ja atkal būtu Barikādes, es arī piedalītos, ja būtu vecāks.

Es Jums saku lielu paldies par to, ka Jūs aizstāvējāt Latviju.

Palieciēt sveiki!

26.01.2016.

Kārlis

Katrīna Kalēja

4.b klase

Barikāžu dalībnieki!

Mani sauc Katrīna, es dzīvoju Ikšķiles novadā, taču mācos Ulbrokā, Ulbrokas vidusskolā. Es daudz esmu dzirdējusi par barikādēm, esmu skatījusies filmas, jo pirms 25 gadiem Jūs, drosmīgie aizstāvji, piedalījāties barikādēs.

Jūs esat paveikuši ļoti labu darbu, bet es zinu, ka tas bija ļoti grūti. Labie ļaudis, vai Jums bija bail, vai sala? Es domāju, ka mūsdienās tik daudz cilvēku neietu uz barikādēm, tādēļ Jūs esat patiešām īpaši. Es Jums saku lielu paldies par to, ka mēs tagad varam dzīvot brīvā Latvijā. No Jums var daudz ko mācīties – drosmi, izturību un milzīgu mīlestību pret savu dzimteni Latviju.

Lai Jums vienmēr laba veselība, lai Jūsu labestība un mīlestība pret Latviju nekad nezustu! Visas Latvijas vārdā es Jums saku lielu, lielu paldies! Lai Jums labi klājas!

Ar cieņu-

29.01.2016.

Katrīna

Angelīna Karvažinska
4.b klase

Sveiki, barikāžu dalībnieki!

Mani sauc Angelīna. Es mācos 4. klasē. Es dzīvoju Ulbrokā un mācos Ulbrokas vidusskolā.

Es esmu ļoti daudz dzirdējusi par barikādēm. Mēs esam gājuši uz skolas muzeju. Vai Jums nebija bail? Vai Jūs pārdzīvojāt par savu ģimeni un radiem?

Ar cieņu-

29.01.2016.

Angelīna

Hārdijs Keišs

4.b klase

Sveiki, malači!

Mani sauc Hārdijs. Es eju ceturtajā klasē Ulbrokas vidusskolā. Es interesējos par Barikādēm.

Jūs bijāt neatlaidīgi un sargājāt Latviju. Jūs est ļoti lieli patroti. Mans vectētiņš un vecmamma arī piedalījās barikādēs. Viņi man stāstīja, ka viņi ir gājuši uz maiņām. Viņi sargāja Ulbrokā radio torni. Es zinu, ka sargāja Saeimas māju, radio staciju un vispār sargāja visu Vecrīgu. Es zinu, kā izskatījās tā laika radio, telefons. Es zinu, ka tolaik bija avīze „Atmoda”, kuru es arī esmu redzējis. Vēl es muzejā redzēju, ar ko Jūs aizsargājāties, Jūs aizsargājāties ar koka vālēm. Esmu dzirdējis, ka Barikāžu laikā daudziem bija bail, daudzi brauca uz laukiem. Skolā mums stāstīja viena skolotāja, ka viņa prombraukšanai bija sakravājusi mantas, bet tās, tā arī neizmantotas, nostāvēja gadu, jo viss beigās bija labi.

Liels paldies Jums par to, ka tagad ir brīva Latvija. Es Jums novēlu turpmāk labi dzīvot un nepiedzīvot vairs neko tādu.

Ar cieņu-

31.01.2016.

Hārdijs

SVEIKI, BARIKĀŽU DALĪBNIEKI!

Mani sauc Elīne, es dzīvoju Salaspils novadā.

Mēs dzīvojam atjaunotajā Latvijas Republikā. Šīs Latvijas nebūtu, ja jūs ar savu spēku un degsmi par brīvības atgūšanu nebūtu sastājušies pretī svešzemju varai. Tanī laikā janvāra dienās ikviens Latvijas iedzīvotājs, katrs Latvijas pagasts bija gatavi doties pie Augstākās Padomes, lai varētu plecu pie pleca nosargāt šīs jaunās Republikas pastāvēšanu, kā arī Republikas atzīšanu visā pārējā pasaulē.

Bez Jums - Barikāžu aizstāvjiem, kas pašizliedzīgi uzdrīkstējās pateikt „JĀ” Latvijas neatkarībai, mēs, Latvijas bērni, nevarētu dzīvot un mācīties brīvā, mierīgā Latvijā.

Ar cieņu - Elīne

2016.gada 31.janvārī.

Silvestrs Lignickis

4.b klase

Sveiki!

Mani sauc Silvestrs. Es biju muzejā. Tad, kad mums stāstīja, kā barikādēs notika, es Jums jutu līdzī.

Mēs tagad esam brīva valsts. Jūs, cīnītāji, esat malači! Visa Latvija ir Jums pateicīga. Netālu no mūsu skolas arī bija izlikta Barikāde. Tas bija ļoti baisi, kad vīrs galvām līdinājās citai valsts helikopterī.

Vai jūs domājat par savu ģimeni? Vai jums patiešām nebija bail? Šis notikums visai Latvijai bija svarīgs. Paldies, ka aizstāvējat Latviju!

Patieciet sveiki!

31.01.2016.

Silvestrs

Sveiki, cīnītāji!

Mani sauc Māris. Es dzīvoju Sauriešos, bet mācos Ulbrokas vidusskolā. Kad bija

Barikāžu laiks, arī Ulbrokā bija barikādes.

Kad bija barikādes, visi bija satraukušies, jo jebkurā brīdī varēja šaut lodes. Ja es ietu barikādēs, tad man būtu ļoti liels uztraukums. Vai Jums nebija bail? Kur bija Jūsu ģimene? Jūs bijāt un esat neatlaidīgi, mērķtiecīgi, gudri un apbrīnojami, jo Jūs brīvprātīgi gājāt aizstāvēt mūsu Latviju. Jūs bijāt izturīgi, jo Jūs nebēgāt, bet aizstāvējāt. Es domāju, ka Jūsu ģimenes var ar Jums lepoties. Jums bija ļoti labas īpašības. Nezinu, vai es ietu uz barikādēm ar parastu koka vāli rokās. Es domāju, ka valsts aizstāvjiem vajadzēja īstus automātus.

Es Jums pateicos, ka mums ir brīva Latvija un ka tagad esam brīvi.

Ar cieņu -

26.01.2016.

Māris

Gvido Miezis

4.b klase

Sveiki, cīnītāji!

Mani sauc Gvido. Es mācos 4.b klasē Ulbrokas vidusskolā. Man ir desmit gadi.

Tad, kad Jūs bijāt barikādēs, Jūs bijāt drosmīgi un nebaidījāties ne no kā. Mums visiem ir svarīgi aizstāvēt Latviju un arī savu ģimeni. Vai Jums bija grūti uzbūvēt barikādes? Ja es būtu Jūsu vietā, es diez vai piedalītos, jo es gribu aizstāvēt ģimeni, būt kopā ar viņiem.

Es novēlu, lai nekad vairs nebūtu sāpes un jāstāv barikādēs! Lai mums neviens neuzbruktu! Lai visiem būtu tikai labas atmiņas par barikādēm!

Ar cieņu –

30.01.2016.

Gvido

Evelīna Patkovska

4.b klase

Sveiki, cīnītāji!

Mani sauc Evelīna. Es mācos Ulbrokas vidusskolā ceturtajā klasē. Es zinu, ka Jūs drosmīgi aizstāvējāties.

Es par Barikādēm uzzināju muzejā, no skolotājas un vecākiem, arī no interneta. Vai jūs patiešām nevienu brīdi nebaidījāties? Vai domājāt par savu ģimeni?

Ja Barikādes atkārtotos, neesmu droša, ka mans tētis būtu ar mieru iet uz Barikādēm. Es novērtēju to, ka Jūs aizstāvējāt Latviju un nešaubījāties ne mirkli. Es ceru, ka Barikādes vairs neatkārtosies.

Ar cieņu - Evelīna

31.01.2016.

Reinis Salenieks

4.b klase

Drosmīgie barikāžu dalībnieki!

Mani sauc Reinis. Es mācos Ulbrokas vidusskolā. Es zinu par Barikādēm. Jūs bijāt malači un varoņi, piedaloties Barikādēs!

Es zinu, ka tika vesti smilšu maisi, koka bluķi, mašīnas un dažādas drāti. Jums pašiem nebija bailes? Jūs noteikti uztraucāties arī par savu ģimeni! Jūs cīnījāties par neatkarīgu valsti. Ir pagājuši 25 gadi kopš šī notikuma. Vairāki cilvēki arī gāja bojā.

Es vēlētos, lai mums vairs nebūtu jāceļ Barikādes. Jūs esat lieli Latvijas patrioti. Ja Jūs nebūtu aizstāvējuši Latviju, tā tagad nebūtu brīva! Lai Jums laba veselība!

30.01.2016.

Reinis

Ralfs Senkāns

4.b klase

Sveiki!

Mani sauc Ralfs. Es mācos Ulbrokas vidusskolā un eju ceturtajā klasē. Es dzīvoju tuvu Ulbrokai. Es zinu, ka Barikādes bija pie radio torņa Ulbrokā.

Es esmu daudz dzirdējis par Barikādēm. Es uzzināju, ka Jums nebija īstu šaujamo. Vai Jūs labprātīgi devāties uz Barikādēm? Vai Jums nebija bail, ka pretiniekiem ir šaujamie, bet Jums nebija. Vai, ja tagad ļaunie cilvēki brauktu valstī, Jūs arī aizstāvētu Dzimteni? Es Jums gribu ļoti pateikties par to, ka bijāt drosmīgi un aizstāvējāt Latviju. Paliectiet sveiki!

26.01.2016.

Ralfs

Markuss Linards Sprikuts

4.b klase

Labdien, cīnītāji!

Mani sauc Markuss. Es esmu dzirdējis daudz par Barikādēm. Es zinu, ka Jūs aizstāvējāt radio torni un televīzijas torni.

Jūs aizstāvējāt Latviju. Es gribu pateikties par to, ka mēs visi esam brīvi. Es Jums novēlu labu veselību!

31.01.2016.

Markuss

Sveiki, Barikāžu dalībnieki!

Mani sauc Evelīna. Es mācos Ulbrokas vidusskolā 4.b klasē. Es dzīvoju Ulbrokā. Man ir 11 gadi. Skolā un ārpus tās es esmu ļoti daudz dzirdējusi un redzējusi par Barikādēm. Ulbrokā arī ir bijušas Barikādes.

Es no citu cilvēku stāstiem esmu dzirdējusi daudz labu un arī sliktu lietu un notikumu, ko Jūs pieredzējāt Barikādēs. Tad, kad es domāju par Barikādēm, man vienmēr ir nepatīkama un nedroša sajūta, zinot to, ka daudzi cilvēki ir miruši un izcietuši sāpes, lai glābtu Latviju. Ja es būtu Jūsu vietā, man šķiet, ka es nebūtu gatava atdot savu dzīvību, jo man būtu bail par savu

ģimeni un pašai par sevi. Vai Jums nebija bail aizstāvēt Latviju un zināt to, ka Jūs jebkurā brīdī varat mirt? Man šķiet, ka apkārtējo atbalsts un paša apņēmība lika Jums nepadoties un cīnīties līdz galam. Manuprāt, cilvēki, kuri bija vieni mājās, palāvās uz Jums un ticēja tam, ka Jūs aizstāvēsiet un izglābsiet Latviju. Skatoties video, bija briesmīgi redzēt, kā ievaino un nošauj nevainīgus cilvēkus. Manuprāt, Jūs bijāt apņēmības pilni, ceļot barikādes un dedzinot ugunsiskus aukstajās ziemas naktīs un dienās. Es ļoti lepojos ar Jums, kuri aizstāvēja Latviju!

Paldies visiem Barikāžu dalībniekiem, kuri aizstāvēja Latviju un ziedoja dzīvības tās dēļ. Bez Jums šāda Latvijas nākotne nebūtu iespējama. Šis notikums paliks Latvijas vēsturē mūžu mūžos. Liels paldies Jums visiem!

Uz tikšanos!

31.01.2016.

Evelīna S.

Sveiki, barikāžu dalībnieki!

Paldies Jums, ka Jūs aizstāvējāt Latviju un bijāt tik drosmīgi! Paldies Jums, ka mēs varam dzīvot brīvā Latvijā. Jūtos lepns, ka man ir iespēja izteikt savas domas par 1991. gada notikumiem.

Kad notika šie notikumi, es vēl nebiju piedzimis. Plašāku un skaidrāku informāciju par barikādēm es ieguvu, apmeklējot 1991.gada barikāžu muzeju. Brīvība, neatkarība, vienotība, uguns kuri, barikādes un dziesmas ir galvenais, kas raksturo šo laiku. Es zinu, ka mans vectēvs bija kopā ar Jums Dzirnāvu ielā.

31.01.2016.

Ričards.

Sveiki, varoņi!

Mani sauc Emīls. Es mācos ceturtajā klasē Ulbrokas vidusskolā. Mums visiem katru gadu stāsta par Barikādēm. Atšķirībā no tā laika viss Rīgā ir mainījies.

Tā kā es dzīvoju Stopiņu novadā, es zinu to, ka arī Ulbrokā bija Barikādes. Un tur tagad ir piemiņas akmens. Pieminot šo notikumu, mēs gājām uz skolas muzeju, un tur mēs redzējām dažas no Barikāžu lietām. Piemēram divus radio, vāli, termosu un vēl arī bruģa akmeni. Šogad Rīgā tika rīkoti pasākumi, lai arī tādi kā es un vēl mazāki un lielāki bērni redzētu, kā tas tolaik izskatījās. Vai Jums nebija bail, vai Jūsu ģimene Jūs tik viegli atlaida, jo Jūs varējāt neatgriezties? Bet labi, ka Jūs atgriezāties pie savas ģimenes. Lai arī es tur nebiju, es varu iedomāties, ko Jūs tajā brīdī jutāt. Vai Jūs nenosalāt pa naktīm?

Es no visas sirds Jums saku paldies, jo, ja nebūtu Jūsu, mēs nebūtu brīvi cilvēki. Jūs visiem parādījāt, ka Latvijā ir daudz patriotisku cilvēku. Jūs bijāt drosmīgi.

Ar cieņu un godu -

30.01.2016.

Emīls

Sveicināti!

Mani sauc Artis un man ir 10 gadi. Es dzīvoju Salaspilī, bet mācos Ulbrokas vidusskolā. Es zinu, ka Jūs bijāt tik drosmīgi, lai ietu barikādēs. Man šķiet, ka man nebūtu tik liela drosmē, lai dotos barikādēs. Es zinu, kādas izskatījās Jūsu būvētās barikādes, jo redzēju televizorā. Man liekas, ka tie visi, kuri gāja barikādēs, ir īsti Latvijas patrioti. Man žēl to cilvēku, kuri tajās dienās zaudēja dzīvību. Viņi ziedoja savas dzīvības, lai Latvija būtu brīva. Es savas mammas stāstos ļoti uztraucos par barikāžu dalībnieku ģimenēm.

Paldies, drosmīgie barikāžu cīnītāji, par brīvo Latviju! Cerams, ka barikādes vai citas kaujas Latvijā vairs neatkārtosies nekad mūžā. Palieciet sveiki!

Ar cieņu -

31.01.2016.

Artis

Sveiki, Barikāžu dalībnieki!

Mani sauc Kate. Es mācos Ulbrokas vidusskolā 4.b klasē. Par Jums es esmu jau ļoti daudz dzirdējusi. Barikādes notika pirms 25 gadiem 1991. gada janvārī, un tas nemaz nav tik sen, kā mēs domājam.

Šīs barikāžu dienas bija Jums ļoti grūtas, bija grūti izlemēt, ko darīt, ko labāk nedarīt. Jūs bijāt gatavi atdot savu dzīvību, Jums svarīga bija valsts nākotne. Jūs bijāt ļoti saistīti un draudzīgi viens pret otru, Jūs kādam palīdzējāt tēju ieliet, kādam kaut ko padot, kādam kaut ko citu palīdzēt. Jūs dežūrējāt dienu un nakti, jo Jūs zinājāt, ka var notikt kaut kas slikts. Man būtu bail! Es zinu, kādas lietas Jums bija ļoti svarīgas – radio, telefons un termoss. Protams, arī sava ģimene, nevienu Jūs nevēlējāties pazaudēt. No Jums var daudz ko mācīties. Jums pateicoties, es un visi pārējie dzīvojam brīvā Latvijā!

Es Jums saku lielu paldies par Jūsu padarīto! Es ceru, ka nebūs vairs jāceļ barikādes, jo no tā paša vārda “barikādes” man pārskrien drebuļi pāri.

Lai Jums veicas!

30.01.2016.

Kate

Una Višņevska

4.b klase

Sveiki, cīnītāji!

Mani sauc Una. Es mācos ceturtajā klasē. Dzīvoju Deiliņos, bet mācos Ulbrokas vidusskolā. Es rakstu Jums, Barikāžu dalībniekiem, jo vēlos Jums pateikties un izpaust savas domas.

Es domāju, ka Jūs bijāt gudri, mērķtiecīgi, godīgi, varonīgi un arī patriotiski. Ja es nokļūtu šādā situācijā, tad es gan droši vien neietu celt barikādes, bet noteikti palīdzētu kaut kā citādāk, kā varētu. Es arī ieteiktu visiem būt tādiem, kādi bijāt Jūs tajās grūtībās.

Paldies, ka aizsargājāt mūsu Latviju, jo tagad mēs esam brīvi! Jūs citus cilvēkus padarījāt laimīgus! Ja nebūtu Jūsu, tad mēs šodien nedzīvotu brīvā Latvijā!

Ar cieņu-

31.01.2016.

Una

Mana Latvija

Es šodien rakstīšu par Latviju, jo tā ir mana dzimtene, un es mīlu savu dzimteni.

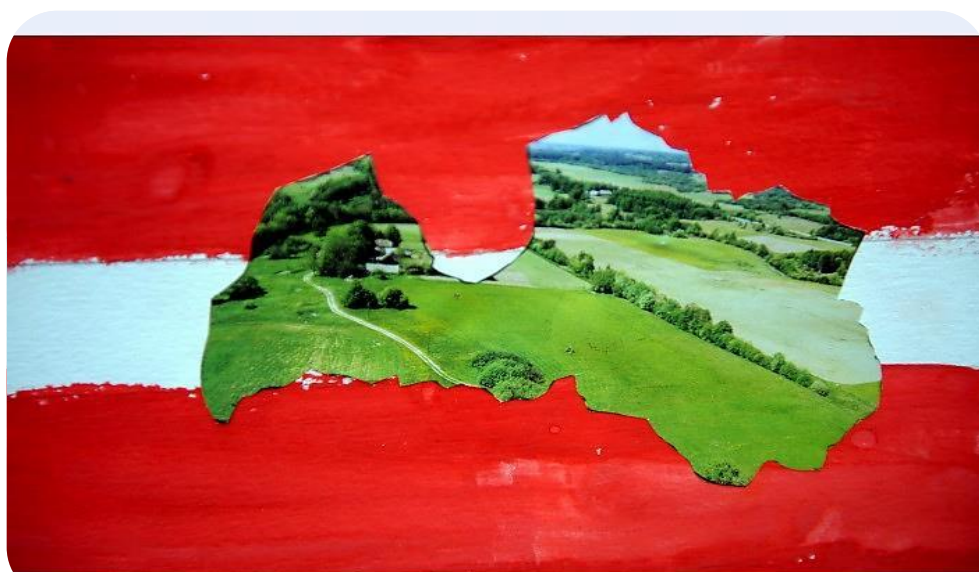
Vispirms pastāstīšu par vietām, kuras manā zemē vērts apskatīt. Rīgā katram ieteiktu pastaigāties pa Vecrīgu un apskatīt Brīvības pieminekli. Mēs varam lepoties ar Nacionālo bibliotēku. Tā ir vesela bagātību krātuve, kurā var iepazīt arī mūsu zemes vēsturi.

Ļoti skaista ir Latvijas pilsēta Sigulda. Īpaši krāšņa tā ir rudenī. Ziemā toties var aizbraukt uz Ogres zilajiem kalniem. Tur ir jauki gan pasportot, gan vienkārši pastaigāties, baudot dabu.

Bet kādi cilvēki dzīvo Latvijā? Es uzskatu, ka mūsu tauta ir laipna, jo prot ar prieku un viesmīlību uzņemt viesus, gan tuvākus, gan tālākus. Latvijas iedzīvotāji ir gudri, viņi cenšas iegūt labu izglītību, lai varētu palikt Latvijā un lai dabūtu darbu tepat dzimtenē.

Mūsu tautai ir bagāta valoda. Jāprot tikai tā pareizi izmantot!

Es Latvijai novēlu, lai tā vienmēr būtu tīra un sakopta. Lai nepazustu mūsu valoda, lai cilvēki mīlētu un cienītu savu dzimteni Latviju!

4.a klase

Kā svece iedegās?

Katru gadu Ziemassvētkos Annas ģimene iededzina svecīti. Annas ģimenē ir 4 cilvēki un 1 dzīvnieks: mamma, tētis brālis, pati Anna un sunīte Mellenīte.

Ziemassvētkos viņi iededz svecīti, jo šie svētki ir ģimenes svētki. Valda prieks un saskaņa. Nopūšot svecīti, Mellenīte parasti noskumst, jo svētki ir beigušies.

Bet tad notika kaut kas neizskaidrojams un nelāgs - ģimene sāka biežāk strīdēties, sākās nesaprašanās un pārpratumi. Mellenītei tas ļoti, ļoti nepatika. Un kādu dienu sunīte aizbēga prom no ģimenes.

Viņa karsti vēlējās, lai svecīti iededzina katru dienu, jo, kad iededzina svecīti, visi ir priecīgi. Ģimene bēdājās un meklēja Mellenīti, bet nekā. Pēc nedēļas Mellenīte atgriezās ģimenē. Visi no priekiem sāka pat raudāt. Visi saprata, ka bija zaudējuši pašu dārgāko ģimenē – saskaņu un mīlestību vienam pret otru. Annas ģimene nolēma, ka tā vairs nevajag darīt. Vakarā atkal ģimenes logā iedegās svecīte.

Katru dienu viņi iededzināja svecīti. Svecīte un viņus padarīja par laimīgu ģimeni.

Kas tur deg?

“Kas tur deg?” : Rūķītis Tims vaicā. “Ai, ... tā ir svecīte, kuru es izgatavoju,” atbild rūķītis Tods. “Ziemassvētkos, Rūķu dienās, Lieldienās un citos svētkos tai obligāti jādeg!” skaidroja Tods.

Pienāca Rūķu diena, bet Timam bija slinkums iededzināt sveci, tomēr Tims saņēmās un gribēja iedegt sveci, bet... “Tod! Tu iededzi sveci?” auroja Tims. “Nē!” Tods klaigāja. “Puiši, es pati iedegos,” Svece ierunājās. “Es esmu maģiskā svece,” Svece turpināja.

Tods un Tims brīnījās.

Bet svece dega katros svētkos!

Sveces mūsu mājās

Tumšajā rudens, ziemas un pavasara laikā mūsu mājā svece ir biežs ciemiņš.

Ziemassvētku laikā mēs katru vakaru dedzinām Adventes vainaga sveces. Šogad tās bija sarkanā krāsā. Pirms un pēc Ziemassvētkiem mūsu mājā iemīļotas ir lielās, baltās sveces. No tām nāk gaiša, silta un mierīga gaisma. Dažreiz mēs ceturtdienās dedzinām zaļas krāsas sveci. Mamma saka, ka tā nes mājās labklājību.

Man ļoti patīk sveces. Cik žēl, ka mēs tās nevaram dedzināt arī skolā!

Svecīte

Mūsu svecīte ir svēta. Piedzīvojusi daudz jubilejas.

Svecīti bieži iededzinām dienās, kurās vissliktāk klājas. Tad iedod laimi, mīlestību un daudz ko citu. Kad taisījām sveci, iebūrām iekšā laimi, mīlestību, drosmi. Nākamo reizi visticamāk svecīti iededzināsim Lieldienās. Šodien pirms Lieldienām mēs iededzināsim svecīti, jo mammai ir dzimšanas diena. Svecītei ir tikai labas īpašības. Svece oranžā krāsa dod mīlestību, zilais trauciņš dod laimi. Zilo trauciņu mēs nopirkām. Svecītei rīt būs gads. Pa šo gadu mums ir tikai tas labākais. Ja ir kāda bēda, mēs iededzinām sveci. Bēda pārvēršas vislabākajā notikumā. Svecīti taisījām parastā dienā. Šodien vakarā uzzināsim svecītes noslēpumu. Man liekas, ka svece pārvērtīsies par taureni. Taurenis mums pastāstīs kādu īpašu notikumu

. Vakārā mēs iededzinājām sveci. Tur izlidoja mazs putniņš. Viņš stāstīja par svecēm interesantus faktus. Pēc tam viņš ielidoja atpakaļ svecē. Atkal svece atvērsies pēc gada.

Katru gadu es taisīšu sveci, lai uzzinātu visu par svecēm.

Puķīte – svecīte

Puķīte – svecīte mūsu mājās nonāca ļoti nejauši. Veikalā nabadzīte bija palikusi viena. Kāpēc gan nepaņemt? Mamma man viņu nopirka. Es biju ļoti laimīga un pateicīga mammai.

Kad pēc iepirkšanās nonācām mājās, es viņu noliku goda vietā. Viņas ziedlapiņas bija rozā krāsā, un kātiņš zaļš. Puķīte man stāstīja, ka tad, kad viņu aizdedzina, viņa uzzied. Manai svecītei patika stāstīt jokus un pasakas. Pēc kāda mēneša pienāca mana Dzimšanas diena. Puķīte – svecīte bija pagodināta, ka būs manas Dzimšanas dienas svecīte. Taču man iekšēji bija viņas žēl, jo nabaga Puķīte bija mana lielā draudzene! Puķīte gan bija ļoti laimīga tāpēc, ka viņa būs manas kūkas izdaiļotāja. Pienāca svecītes aizdedzināšana, un, kad viņu aizdedzināja, viņa uzziedēja. Uz katras viņas ziedlapiņas bija vēl maza svecīte!

Protams, Puķītes – svecītes vairs nebija, bet viņa vēl aizvien ir manā sirsniņā un skaistajās bildēs, kur viņa ir redzama uz tortes!

Pasaka par kautrīgajām svecītēm

Reiz sveču ciemā bija ļoti kautrīga, maza svecīte. Viņa dzīvoja ciema galā. Šo svecīti sauca Liesmiņa.

Kādu dienu Liesmiņa gāja uz Gaismas parku un ieraudzīja arī tikpat mazu un bailīgu svecīti. Nu svecīte saņēmās un aizgāja iepazīties. Viņa kautrīgi teica: "Sveika! Kā Tevi sauc?" No sākuma viņa neko neatbildēja un teica: "Mani sauc .Blāzmiņa." Tad viņas uzsmaidīja. Viņām par brīnumu kautrīgums izzuda. Tagad viņas kļuva par labākajām draudzenēm. Nākošajā dienā Liesmiņa un Blāzmiņa bija sarunājušas satikties, bet tad Liesmiņai parādījās bailes un viņa pie sevis teica: "Ja nu viņa pārdomās? Ja nu viņa neieradīsies?" Kad Liesmiņa to domāja, Blāzmiņa jau klauvēja. Atkal! Tavu brīnumu, bailes pazuda! Izskatās, ja draudzenes ir kopā, visas sliktās emocijas pazūd.

Viņas guva mācību. Nekad nedomā, ka draugi tevi pametīs! Novēlu jums būt tik draudzīgiem kā Liesmiņai un Blāzmiņai!

Emīls Rasmuss Sadovskis

4.a klase

Svece

Manai mazajai māšai drīz būs dzimšanas diena. Viņai paliks viens gadiņš, taču dzimšanas dienas tortei vajag sveci. Tētis devās uz veikalu izvēlēties sveici.

Visas sveces veikalā dzīvoja draudzīgi. Tās bija jaunas, tīras un taisnas. Taču viņas ļoti bieži lielījās un teica, ka esot jau pieredzējušas sveces. Tomēr tā nebija. Neviena nebija izjutusi īstu sveču dzīvi. Pēc laika veikalā ienāca tētis. Viņam vajadzēja vienu sveci, ko likt savas meitas tortē. Viņš izvēlējās sveci, kuras vārds bija Anna. Anna nebija lielīga svece. Viņā bija dzeltena, spīdīga. Svecei bija liels prieks, ka viņa tika projām no veikala. Kad viņa uzzināja, ka viņai būs jāstāv pašā tortes augšā, Anna tā nopriecājās, ka no prieka sāka mirdzēt. Kad viņu iededza, viņai nebija žēl, ka viņa izkusīs. Tieši otrādi – viņa priecājās! Taču viņa neizkusa. Pēc svinībām viņu ielika kastītē, kur tā sadraudzējās ar citām svecēm. Tās nebija veikala sveces, kuras lielījās. Sveces bija īstas. Viņas bija izjutušas īstu sveču dzīvi!

Es novēlu, lai neviena svece nekad nebēdātos, ja viņa izkusīs. Es domāju, ka sveces liesmiņa ir sveces sirds, kas sasilda citus.

Vēlēšanās

Vai esi dzirdējis nostāstu par burvju sveci? Nē! Nu tad klausies! Reiz dzīvoja kāda meitene vārdā Amēlija. Viņai bija tiešām spītīgs raksturs. Taču pats galvenais – viņa bija ekstrēmiste. Tas notika kādu dienu skolā ķīmijas stundā. Katram klasē bija jāizdomā sava

viela. Amēlijai neveicās ķīmijā. Tomēr viņa domāja: "Pielikšu vēl mazliet šo, tad šo un ooo..., un vēl šito." Un tā Amēlija izdomāja, tikai to, kas notika tālāk, negaidīja neviens. No vielas, ko Amēlija izgudroja, izveidojās kāds maziņš radījums. Amēlija pielika pirkstu pie mutes un nočukstēja: "Kuš, klusi iekāp manā somā! Labi?" Mazā radībiņa pakratīja galvu un iekāpa somā. Beidzās stundas, Amēlija aizgāja mājās un aši ieskrēja savā istabā. Atvēra savu somu un izņēma no tās radībiņu. "Vai viss kārtībā?" meitene uztraukta jautāja. Un tajā brīdī viņa secināja, ka uzķīmiņojusi sveci. Viņa to nosauca par Vēlmi. Pagāja mēneši. Pa trim mēnešiem Amēlija bija iemācījusi Vēlmi runāt. "Amēlij, vai man ir talants?" Vēlme, saskatījusies televizoru, jautāja. "Gan jau!" Amēlija smējās. Vēl pēc trim mēnešiem Amēlija secināja: "Nu tā, tagad tev ir talants! Mana mamma aizgāja pie gaišreģes, un tā piešķīra tev neticamu talantu." Un tajā brīdī Vēlme saprata, ko prot: "Ak, nu protams! Es sapratu, Amēlij! Es protu piepildīt trīs vēlēšanās. Dod man savu roku!" Amēlijai vajadzēja izteikt trīs vēlēšanās: vienu par mīlestību, otru par veselību, un trešo par laimi. Pēc trim nedēļām Amēlijas vēlēšanās piepildījās, bet Vēlme palīdzēja daudziem cilvēkiem. Vēlme var atnākt arī pie tevi. Esi gatavs!

1.c klase

Filips Pauris

1.c klase

Bērnu ziemas prieki

Bērni sniegavīru cēla,
Sniega bumbas lielas vēla.
Tiem tas bija tīrais nieks,
Visiem sejā bija prieks.
Ragaviņās bērni trauc,
‘‘Dodiet ceļu’’ – viņi sauc.
Un kad tikuši ir lejā,
Prieks tad atmirdz katrā sejā.

Elīza Ozoliņa

1.c klase

Bērni sniegavīru cēla.
Bērni sniega bumbas vēla.
Bērniem tas ir tīrais nieks.
Bērniem lielais ziemas prieks.
Ar ragaviņām trauc.
Cik jautri bērni sauc!
Bērni ar ragaviņām lejā.
Beigās sniegs bērniem sejā.

Amanda Zālīte

1.c klase

Bērni sniega vīru cēla,
Lielas sniega bumbas vēla.
Bērniem tas ir tīrais nieks,
Viesiem sejās dzirkstošs prieks.
Ar ragaviņām lejā trauc
Un skaļās balsīs visi sauc.
Jau sniega pārslas lejup krīt –
Būs jāpriecejas atkal rīt!

Amanda Grišuļa

1.c klase

Bērni sniega vīru cēla,
Bērni sniega pikas vēla,
Bērniem tas ir tīrais nieks,
Bērniem tas ir ziemas prieks!
Bērni lielā priekā sauc!
Bērni ātri lejā,
Snieg tiem tieši sejā!

Emīls Bebris

1.c klase

Bērni sniegavīru cēla,
 Lielas bumbas vēla
 Bērniem tas ir tīrais nieks,
 Un ir liels prieks
 Bērni ar ragaviņām trauc,
 Un viens otru sauc
 Trauc no kalna viņi lejā,
 Vējš pūš viņiem tieši sejā.

Bērni sniega vīru cēla,
Lielas sniega bumbas vēla.
Bērniem tas ir īstais nieks,
Jo ikvienam sejā prieks.

Ziemas prieki

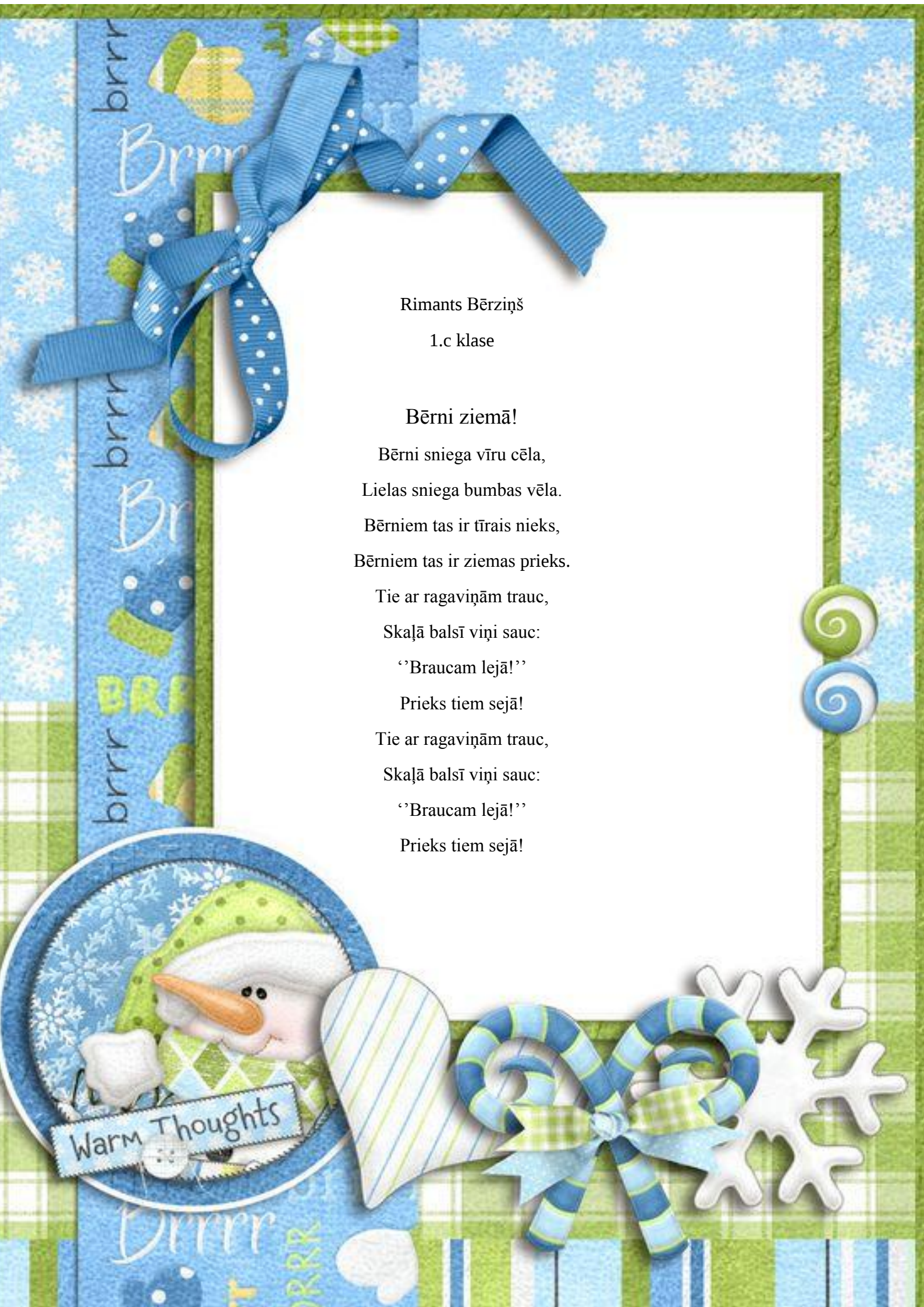

Bērni sniegavīru cēla
Lielas sniega bumbas vēla.
Tas priekš viņiem tīrais nieks.
Jo bija visiem lielais prieks.

Visi bērni ātri trauc
Un no priekiem skaļi sauc:
Braucam lejā!
Sniegs krīt sejā!

Rimants Bērziņš

1.c klase

Bērni ziemā!

Bērni sniega vīru cēla,
Lielas sniega bumbas vēla.
Bērniem tas ir tīrais nieks,
Bērniem tas ir ziemas prieks.

Tie ar ragaviņām trauc,

Skaļā balsī viņi sauc:

“Braucam lejā!”

Prieks tiem sejā!

Tie ar ragaviņām trauc,

Skaļā balsī viņi sauc:

“Braucam lejā!”

Prieks tiem sejā!

Linda Eiduka

1.c klase

Bērni sniega vīru cēla,
Lielas sniega bumbas vēla.
Bērniem tas ir tīrais nieks,
Bērniem tas ir ziemas prieks.
Bērni ar ragaviņām brauc,
Un no klana lejā trauc.

Artis Ilsters

1.c klase

Ziemas prieki

Bērni ārā sniegavīru cēla
Artis apakšējo bumbu vēla
Apakšējo bumbu velt ir nieks
Lai pēc tam ir tikai prieks
Bērni, tad ar ragavām trauc
Visi bērni skaļi sauc
Nobraucot no kalna lejā
Viņiem sniegs ir sejā.

Dāvis Vecumnieks

1.c klase

Bērni sniega vīru cēla
 Lielas sniega bumbas vela
 Tas ir bērniem tīrais nieks
 Tas ir bērniem ziemas prieks
 Zēni ar ragavām trauc
 No kalna laižas lejā
 Sniegs tiem sitas sejā!

Alvīne Ormane

1.c klase

“Kanēlī” pie galdā balta

Tā kā zaldātiņa stalta.

Pienāk bufetniece jauka,

“Vairāk nav neviena trauka!”

“Vai tu vēlies bulciņu?”

“Nē, es gardo kūciņu!”

Edžus Vaičulens

1.c klase

Bērni Sniegavīru cēla,

Sniega pikas vēla.

Tas ir nieks

Un par to mums prieks.

Kamaniņas trauc,

Bērni sauc,

Visi lejā,

Kristiāns Saulgriezis

1.c klase

Ziemas prieki

Mēs ar draugu Kārli,
Ārā skraidījām,
Sniegavīru cēlām,
Sniega bumbas vēlām.
Tad no kalna lejā,
Jautri traucāmies,
Vējš mums pūta sejā,
Bet tas ir tīrais nieks,
Jo mums tas ir lielais prieks.

Ziema

Lielas pikas cēla,
Lielas pikas vēla,
Bērniem tas ir prieks,
Bērniem tas ir nieks.
No kalna leja trauc,
Visi bērni sauc:
“Tūlīt būsīm lejā!”
Lielī smaidi sejā.

Ziemas prieki

Bērni sniegavīrus cēla

Un sniega bumbas vēla.

Bērniem tīrais ziemas prieks,

Visiem bērniem patīk ziemas prieks!

Paula Loreta Kokina

1.a klase

Mana pasaka

Reiz dzīvoja zaķēns Ziediņš. Viņam bija daudz draugu.

Kādu dienu viņi nolēma salasīt garšīgus burkānus. Bet priekšā bija upe. Viņi nezināja, kā tai var tikt pāri. Nu draugi izdomāja uzbūvēt tiltiņu.

Viņi nokļuva otrā krastā, kur bija daudz zelta. Viņi domāja, ka tie ir krāsaini akmentiņi. Ar tiem viņi spēlējās visu dienu.

Un aizmirs, ka jāvāc burkāni. Vēlāk sāka līt un palika tumšs. Vieņiem bija jādodas mājās.

Rasa Mežapuķe

1.a klase

Mammas mācība

Mēs ar mammu esam līdzīgas. Bet tomēr dažādas. Mamma strādā, bet es eju skolā.

Kad atgriežos mājās, man ir jāizmācās. Jātiek galā ar visiem sīkumiem un jāsakārto istaba.

Kad mamma atgriežas no darba, viņa ir laimīga un priecīga.

Artūrs Bunkovskis

1.a klase

Maizīte, kura pārvērtās par akmeni

Reiz dzīvoja pīlīte Pēkšķīte ar saviem mazajiem pīlēniem.

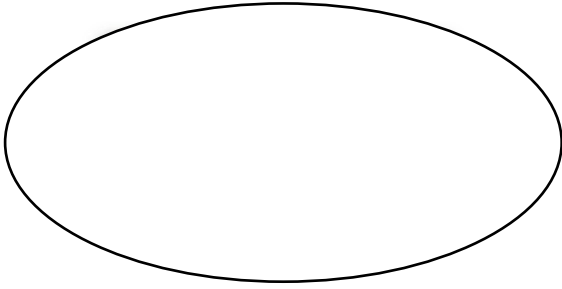
Kādu dienu pīlītei Pēkšķītei nebija maizītes, ar ko barot savus mazuļus.

Pīlīte devās pie savas saimnieces un palūdza maizīti. Saimniece bija skopa un teica, ka viņai nav maizītes. Bet pīlīte Pēkšķīte redzēja, ka saimniecei rokās bija maizīte, kuru viņa paslēpa.

Tad pīlīte Pēkšķīte teica: “Lai tava maizīte pārvēršas par akmeni!”

Jau pēc brīža tā arī notika.

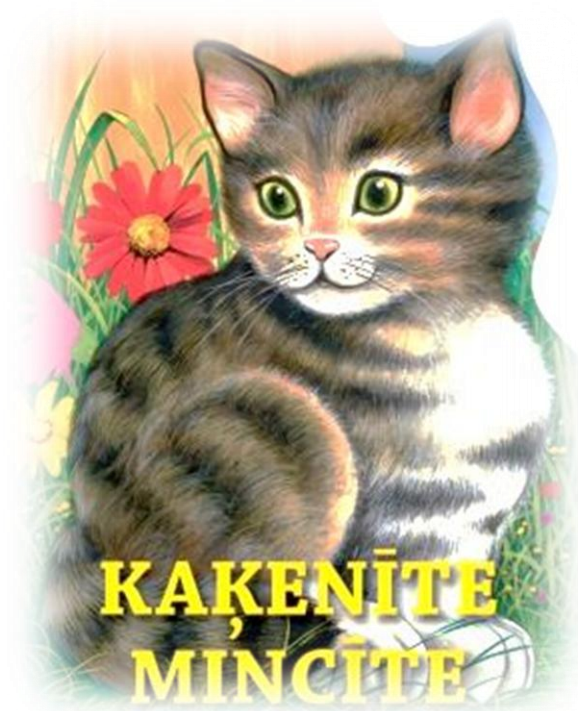

Kārlis Čapiņš
1.a klase

Kaķenīte

Reiz dzīvoja kaķenīte. Viņa bija ziemā ārā atstāta. Kāds cilvēks aizveda kaķenīti uz patversmi.

Mamma paņēma viņu no patversmes. Mēs viņu nosaucām par Mīci. Kopš tā laika Mīce dzīvo pie mums un ir laimīga.

Mārtiņš Cīrulis
1.a klase

Kā pele kaķi pārmācīja

Dzīvoja reiz tante ar kaķi Tomu. Kādu dienu Toms istabas caurumā pamanīja peli Džeriju. Kaķis nolēma peli noķert. Traci vēroja putni pa logu.

Pele paķēra diegu un izskrēja pagalmā. Toms, skrienot ārā, pamanīja kaķu meiteni un iemīlējās.

Kamēr kaķis skatījās uz kaķeni, pele izskrēja uz ielas. Pa ceļu brauca mašīna, un Džerijs uzlēca uz tās. Toms to pamanīja un dzinās pakaļ. Panāca to un uzlēca uz mašīnas jumta.

Džerijs vienu diega galu piesēja pie mašīnas antenas, bet otru pie Toma kājas. Tad Džerijs nolēca no mašīnas, bet Toms aizbrauca, jo bija piesiets.

Matīss Kalniņš

1.a klase

Sacīkšu mašīna Zipsis

Reiz dzīvoja sacīkšu mašīnas Zipsis, Zildis, Čaks , Keno, Fredis u Kraukšķis. Kad viņi sacentās, otrais vienmēr bija Čaks. Čaks bija ļauns, viņš radīja avārijas situācijas citām mašīnām.

Te cālis skrien pa ceļu, uzlec Čakam uz motora pārsega, un Čaks sāk spolēt. tad Čaks saprata, ka jābūt labam.

Bet cālis aizskrēja pie sava saimnieka.

Martins Mežavilks

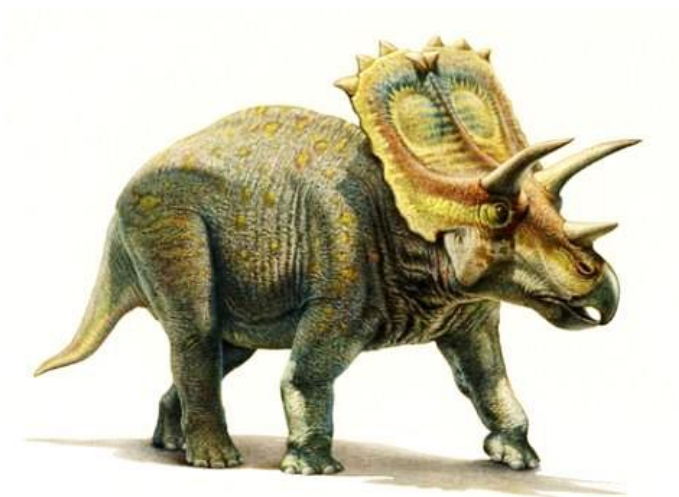
1.a klase

Citus biedēt nedrīkst

Reiz dzīvoja burvju meža akmens. Burvis ar burvību atdzīvināja akmeni. No burvju ezera izlīda dinozaur , un akmens nobijās.

No burvja cepures izlēca runājošs zaķis un arī nobijās. Dinozaurš visus biedēja.

Burvis, to redzēdams, padzina dinozauru no burvju meža.

Eva Osīte

1.a klase

Piedzīvojumi brīvajā Mūža mežā

Reiz dzīvoja princeses Vijolīte, Drošsirde un Baltais tīģeris. Un kādā skaistā, saulainā pavasara dienā daiļās princeses devās uz brīvo Mūža mežu meklēt ponijvillas spoguļi.

Abas skaistās princeses droši devās apburtajā mežā, lai dabūtu ponijvillas spoguļi.

Viņas iegāja pa vārtiem, kas veda uz noslēpumaino pasauli. Un ceļoja tālāk līdz spoku mājai. Pirmo viņas uzgāja pamesto pazemes bunkuru. Bet, tiklīdz pamanīja spoku, metās prom, ko kājas nes.

Tālumā viņas pamanīja apburto pili. Princesei Vijolītei līdzī bija maģiskā flauta, ar to varēja aizbaidīt spokus.

Spoki, izdzirdējuši flautas melodiju, metās bēgt un iebēga dziļi pagrabā. Tad princese gāja tālāk un ieraudzīja torni, kur bija ieslodzītas visas laumiņu princeses. Viņas atbrīvoja laumiņas, un nu apburtais mežs vairs nav apburts.

Rebeka Dzene

1.a klase

Brālītis un māsiņa

Reiz dzīvoja māsiņa un brālītis. Un viņiem bija cālītis. Viņi rotaļājās ar cālīti un sāka spēlēt paslēpes.

Brālītis sāka skaitīt. Māsiņa paslēpās aiz vecā ozola, bet cālītis – krūmos.

Brālītis sāka meklēt. Viņš atrada māsiņu, taču cālīti nevarēja atrast. Pēkšņi viņš sadzirdēja cālīti. Un metās palīgā. “Cālīt, kas tev kaiš?” viņš sauca .

Bet cālītis nevarēja tikt ārā no krūmiem, brālītis un māsiņa viņu izvilka. Nu cālītis vairs nekad nelīda krūmos.

Ance Novikova

1.a klase

Pasaka par Ezi un Vāveri

Reiz dzīvoja Ezis. Viņam bija jāiet uz skolu. Pēc skolas viņš izdomāja braukt ciemos pie savas draudzenes Vāveres.

Kad atskanēja zvans, Ezītis un Vāvere steidzās uz mežu. Viņi spēlēja paslēpes. Kad viņiem sagribējās ēst, abi draugi ēda ogas un sēnes. Bet padzerties devās uz avotu. Tā viņi priecājās, līdz satumsa.

Pa to laiku Eža mamma jau bija paguvusi satraukties un domāja, kur palicis viņas dēls. Visbeidzot viņa devās pie gudrās meža policistes Pūces. Izstāstīja viņai savu bēdu par pazudušo Ezēnu. Tas tika izziņots visiem meža putniem.

Kad sāka tumst, Ezis devās mājās, bet apmaldījās un sāka raudāt. To izdzirdēja Krauklis un paziņoja Pūcei. Pūce atrada Ezi un palīdzēja viņam nokļūt mājās.

Ežu mamma bija gan priecīga, gan dusmīga un piekodināja Ezēnam, ka vispirms vajag pateikt vecākiem, ja viņš grib apciemot draugus. Ezis to mammai apsolīja un bija laimīgs atkal būt mājās.

Ronja Mišele - Piešiņa

1.a klase

Kaziņa

Reiz dzīvoja Kaziņa. Kaziņa un Vilciņš bija draugi. Kādu dienu viņi aizgāja uz mežu. Tur viņi satika Lemūru. Mežā viņi atrada mājiņu un nolēma tur dzīvot visi kopā.

DARUDZĪBĀ IR SPĒKS!

Katerīna Ruska

1.a klase

Ceļojošais vīriņš

Reiz dzīvoja vīrs. Viņam bija daudz naudas. Viņš sadomāja aiziet uz veikalu. Aizgāja arī, bet veikalā nekā nebija.

Gāja vēlreiz, atkal nekā nebija. Gāja trešo reizi – atkal nekā. Beidzot devās uz mājām. Ceļš tāls, kamēr aizgāja, klāt jau rīts.

Tā viņš nokavēja darbu.

Bruno Bērziņš

1.a klase

Donalds Daks

Reiz dzīvoja pīle vārdā Donalds Daks. Kādā siltā pavasara dienā Donalds Daks devās uz mežu pēc bērzu sulas.

Bet viņš nezināja, kā tecināt bērzu sulu. Mežā viņš ieraudzīja Burunduku un jautāja: “Jūs zināt, kā tecina bērzu sulu?”

Burunduks paskaidroja, ka vispirms jāatrod koks, tad jāieurbj koā, jāieliek snīpīti un pudelē jātecina sula.

Tā Donalds Daks iemācījās tecināt bērzu sulu.

Armands Krupenkins

1.a klase

Pitiņš un Keta

Reiz dzīvoja divi kaķi – Pitiņš un Keta. Viņiem abiem patika peles.
Bet peles kaitināja kaķus.

Stāsts beidzās bēdīgi, jo kaķi ķircināšanos pelēm nepiedeva.

Martins Mežavilks

1.a klase

Liieldienas mēs visi gaidām,
Oliņas mēs krāsojams.
Pūpoliņus vāzē liekam,
Šūpojoties līksmojam.

Kristiana Kecko

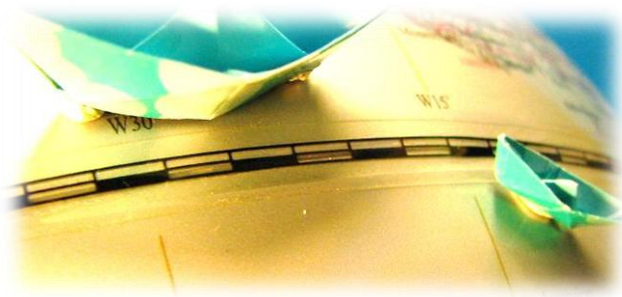
1. a klase

Notikums mežā

Reiz dzīvoja feja Kristena. Vienu dienu viņa gāja uz mežu lasīt ogas. Kristena mežā satika lāci un nobijās. Lācis izskatījās dusmīgs. Feja bēga prom un paklupa. Lācis pienāca viņai klāt un neko sliktu nedarīja. Viņš tikai apgāja tai apkārt, pamieļojās ar salasītajām ogām un devās prom.

Tajā dienā feja Kristena salasīja daudz ogas un saprata, ka nav no visa jābaidās.

Melānija Špakovska

1.a klase

Ceļojums

Reiz dzīvoja zaķis un ezis. Viņi abi izdomāja atrast pāvu un peli un visi devās pa pasauli staigāties.

Viņi devās uz Lietuvu, Krieviju, Angliju un, protams, uz Parīzi. Viņi meklēja, meklēja, bet tā arī neatrada pāvu un peli. Tad viņi meklēja ceļu atpakaļ.

Pāvs iesaucās: Mums nevajadzēja klaiņot pa pasauli! Bet pelīte ieteicās: Kāpēc beigt pastaigu? Var taču ceļot visu dzīvi, iejaucās zaķis. Bet ezis piebilda: Tā ceļojot mēs nekad nenonāksim mājās un tad tās būs beigas!

Anna Paegle

1.a klase

Zelta olas

Reiz dzīvoja vecītis un vecenīte. Viņiem nebija naudas, bet viņiem bija zoss, kura dēja zelta olas.

Abi večuki gāja uz veikalu un centās pārdot zelta olas, bet pircēji domāja, ka olas ir nokrāsotas zelta krāsā. Pēkšņi večiņa nometa zelta olu un tā nesaplīsa, jo ola bija no tīra zelta. Neviens nepirka zelta olas, jo visiem ļaudīm svarīgāks bija ēdiens nevis zelts.

Pēkšņi parādījās kariete. Tajā sēdēja karalis. Karalis ieraudzīja zelta olas un nopirka tās ar visu zosi par lielu naudu.

Tā nu vecītis un vecenīte tika pie naudas, bet karalis pie bagātības: zelta olām un zoss. Visi bija laimīgi un apmierināti.

Alīna Zaharonoka

1. a klase

Liieldienas

Reiz dzīvoja Liieldienu trusis, kurš vēlējās dabūt Liieldienu olu. Liieldienu ola negribēja nokļūt pie Liieldienu truša, jo viņš bija ļoti baiss.

Bitīte mierināja Liieldienu olu, ka viss būs labi.” Nebaidies, tevi nepaņems! Tici tam. Mēs ar mārīti tev palīdzēsim.”

Pēc brīža ieradās Lielais trusis. Ola ļoti satraucās. Man bail! Ļoti bail! Ola vēlreiz jautāja bitītei, vai patiešām to nepaņems? Nu, protams, ka nē! Mēs ar mārīti aizstāvēsim tevi.

Lielais trusis uzsāka cīņiņu ar bitīti un mārīti par Liieldienu olu. Pēc kādas stundas cīņiņš bija galā. Draugi uzveica Lielo trusi un tas bailīgi aizcīlpoja atpakaļ mežā.

Draudzība spēja uzveikt arī baidīgo Liieldienu trusi!

Toms Niklāvs Veremejs

1. a klase

Trakie rietumi

Reiz dzīvoja kovbojs, kuru sauca Džeks. Viņš ganīja govis. Pēkšņi viņa priekšā nostājās sliktie puiši. Džeks aizbēga. Pēc 10 gadiem viņš apprecējās. Vēl pēc diviem gadiem viņam piedzima bērns. Viņš nosauca dēlu par Tomasu.

Pēc 10 gadiem zēns paaugās un devās ceļojumā pa pasauli. Viņš devās uz lielāko kalnu pasaulē. Pa ceļam viņam bija dažādi pārbaudījumi: krita akmeņi virsū, bet viņš paspēja aizbēgt no tiem. Tad viņa priekšā parādījās lavas kritums. Tomass sāka skriet ar ātrumu 93 km/h un lielajā ātrumā spēja pārlēkt lielajam lavas kritumam. Pēc tam viņam priekšā bija Portāls, kurš nelaida Tomasu tālāk. Viņam nekas cits neatlika kā ieiet Portālā, un viņš nokļuva nākotnē. Tomasam vajadzēja atrast ceļu atpakaļ uz mājām. Tad viņš ieraudzīja Pasko māju, bet tā bija kļuvusi citāda. Zēns iegāja tajā un paņēma ūdeni ar ledu. Izdzēra to un izgāja no Pasko mājas.

Viņš atkal devās uz kalnu un laimīgi atrada Portālu. Tomass iegāja atpakaļ Portālā un saprata, ka tas bija tikai SAPNIS. Viņš laimīgs pamodās savā gultā!

Nekur nav tik labi kā mājās!

Saturs

3.c klase

Reinis Moženaitis- Mārīte	3
Tomass Fiļipovs- Debesis dzied	4
Tīna Biraua- Kur Tu paliki?	5
Kristers Cirpons- Vasara	6
Rūdolfs Pakalns- Vasaras prieki	7
Ieva Anuševica- Saulainā diena	8
Arta Pole- Putniņš	9
Pēteris Kasparovičs- Dieva ticība	10
Tomass Ivaško- Saules zaķis	11
Henrijs Gustavs Magons- Kur slēpjas brīnums?	12
Justīne Zača- Mīļā Saule	13
Karīna Anna Kārklīņa- Mazais prieciņš	14
Eīza Briede- Ziedi plaukst un plauksts. Uz skolu ejot	15
Līna Leimane- Smaids	16
Mārtiņš Inzulis- Vasara	17

4. b klase

Rendijs Mikus Asnis- Sveicināti, cīnītāji!	19
Roberts Aunkrogens- Sveiki, cīnītāji!	20
Milāna Auziņa- Sveiki, barikāžu dalībnieki!	21
Adelīna Daukste- Labdien, barikāžu dalībnieki!	22
Ralfs Derevcovs- Cīnītāji!	23
Sintija Grase- Sveicināti, cienījamie Barikāžu dalībnieki!	24
Asnāte Grīnfogele- Sveiki, cīnītāji!	25
Emīls Jākobins- Sveiki, Barikāžu dalībnieki!	26
Kārlis Jaunpetrovičs- Sveiki, barikāžu dalībnieki!	27
Katrīna Kalēja- Barikāžu dalībnieki!	28
Angelīna Karvažinska- Sveiki, Barikāžu dalībnieki!	29
Hārdijs Keišs- Sveiki, malači!	30
Elīne Kozlova- Sveiki, Barikāžu dalībnieki!	31
Silvests Lignickis- Sveiki!	32

Māris Lūciņš- Sveiki, cīnītāji!	33
Gvido Miežis- Sveiki, cīnītāji!	34
Evelīna Patkovska- Sveiki, cīnītāji!	35
Reinis Salenieks- Drosmīgie barikāžu dalībnieki!	36
Ralfs Senkāns- Sveiki!	37
Markus Linards Sprikuts- Labdien, cīnītāji!	38
Evelīna Sturme- Sveiki, Barikāžu dalībnieki!	39
Ričards Alekss Švaglis- Sveiki, Barikāžu dalībnieki!	40
Emīls Rinalds Trifanovs- Sveiki, varoņi!	41
Artis Ušpelis- Sveicināti!	42
Kate Vecumniece- Sveiki, Barikāžu dalībnieki!	43
Una Višņevska- Sveiki, cīnītāji!	44
Hardijs Keišs- Mana Latvija!	45
4.a klase	
Elīna Auslande- Kā svece iedegās!	47
Jorens Viktors Ikers- Kas tur deg?	48
Matīss Roberts Māziņš- Svece mūsu mājās	49
Reičela Brokāne- Svecīte	50
Amanda Grīnvalde- Puķīte- svecīte!	51
Elīna Kuzjomkina- Pasaka par kautrīgajām svecītēm	52
Emīls Rasmuss Sadovskis- Svece	53
Annija Usāne- Vēlēšanās	54

1.c klase

Filips Pauris- Bērnu ziemas prieki	56
Elīna Ozoliņa- bērni sniega vīru cēla	57
Amanda Zālīte	58
Amanda Grišuļa	59
Emīls Bebris	60
Sandra Vanzoviča	61
Valērija Skibina- Ziemas prieki	62
Rimants bērziņš- Bērni ziemā	63
Linda Eiduka- Bērni sniegavīru cēla	64
Artis Ilsters- Ziemas prieki	65
Dāvis Vecumnieks	66
Alvīne Ormane	67
Edžus Vaiculēns	68
Kristiāns Saulgriezis	69
Norberts Jēkabsons- Ziemā!	70
Kerija Ķempele- Ziemas prieki!	71

1.a klase

Loreta – Mana pasaka	73
Rasa Mežapuķe- Mammas mācība	74
xxx- Maizīte, kura pārvētās par akmeni	75
Kārlis- Kaķenīte	76
Mārtiņš- Kā pele kaķi pārmācīja	77
Matīss- Sacīkšu mašīna Zibsis	78
Martins- Citus biedēt nedrīkst	79
Eva- Piedzīvojumi brīvajā mūžamežā	80
Rebeka Dzene- Brālītis un māsiņa	81
Ance- Pasaka par ezi un vāveri	82
Ronja- Kaziņa	83
Katerīna- Ceļojošais vīriņš	84

Bruno- Donalds Daks	85
Armands- Pitiņš un Keta	86
Martins Mežavilks	88
Kristiāna Kecko	89
Melānija Špakovska	90
Anna Paegle	91
Alīna Zaharonoka	92
Tomass Niklāvs Veremejs	93

Almanahu veidoja:

Ketija Dzene

Mārtiņš Rūdolfs Bitmanis

Roberts Eihe

Denijs Kalmanis

Paula Patrīcija Slavika

Elza Šarlote Šarakova

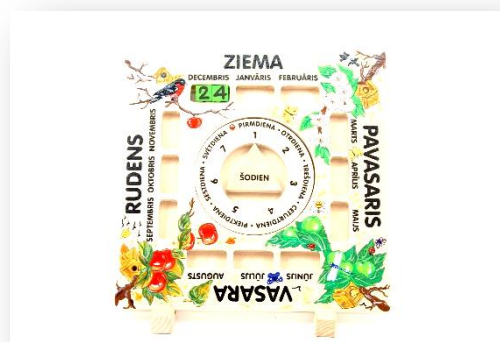
Kristiāna Veisa – Trifanova

Līga Vīksna

Jūlija Golombovska

Magdalēna Strauta

Konsultēja Sk.Anta

Mazais almanahs

“10 par rakstīšanu”

4.laidiens

2016.gada maijs